

Feryadım

Buraya geniş ve ferah yollardan gelmedim üstad
İmana gerek hicret, hicrete gerek cihad

Gidenlerin ardından su dökmek değil huyum
Ben vicdanla tanışmayan çocuğun umuduyum

Gözleri dolmuş, başını ufka yatırıp bekler
Onlar bir hoyrat poyraza taviz vermeyecekler

Budanmamışsa gönüller nedir sızlayan bu
Veyl ile kaldıralım aramızdan hududu.

Aşk dedik körü körüne inanmak bir teselliye
Ne dururuz ya, inanalım yaratanın kudretine

Kuşkusuz vardır bir tayfası gemimin
Peki titreyen dümeni tutan nerede söyleyin

Feryadım muamma birkaç söz birkaç hece
Ahvalimiz hayır mıdır? işte kutsi bilmece

Bir de biz uyumuyorken şafak hep oradaydı
On dört asrın duası yastığın altındaydı

Sorsak şimdi "ne olur?" nedir bu kuşandığımız
Vicdandan öte midir, hangi beşer zırhımız!

Ey huzuru bulup da gaflete düşen nefsim
Davayı erteleme, eyyamcı hiç değilim

Yıllar yılı yılmadık, sapan tuttuk her vakit
Mümine yakışmaz, mümin olamaz sakit

Yorulunca ayak kesen bizden değildir
Ufka kenetli yar yorgun değildir!

Bilal Balcı

<http://bilalbalci.blogspot.com.tr/2012/11/feryadm.html>